

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Przegląd dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych

(2017/C 185/07)

Sprawozdawca: Jácint HORVÁTH (HU/PES), radny miasta na prawach komitatu Nagykanizsa

Dokument źródłowy: Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych ze względu na zmianę sytuacji na rynku

COM(2016) 287 final

I. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Motyw 6

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<p><i>Dyrektywa nie stanowi dla państw członkowskich przeszkody w podejmowaniu środków w odniesieniu do audiowizualnych usług medialnych pochodzących z państwa trzeciego i skierowanych na ich terytorium. W istocie usługi te nie podlegają zasadzie kraju pochodzenia. W szczególności niniejsza dyrektywa nie wyklucza nałożenia obowiązku rejestrowania audiowizualnych usług medialnych pochodzących z państwa trzeciego ani nie wyklucza stosowania wobec nich sankcji.</i></p>

Uzasadnienie

Audiowizualne usługi medialne pochodzące spoza Unii Europejskiej mogą spowodować poważne zakłócenia systemów medialnych, a ściślej rzecz biorąc, sfery publicznej w niektórych państwach członkowskich. Zasada kraju pochodzenia nie ma zastosowania do tych usług. Powyższe uściślenie nie jest konieczne w tego rodzaju instrumencie prawnym, ale dla zapewnienia jednolitej interpretacji dyrektywy użyteczne byłoby umieszczenie w motywach wzmianki o swobodzie państw członkowskich do podejmowania środków w odniesieniu do tych usług.

Poprawka 2

Motyw 9

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Aby umożliwić odbiorcom, w tym rodzicom i małoletnim, podejmowanie świadomych wyborów treści do oglądania, należy zobowiązać dostawców usług audiowizualnych do zamieszczania dostatecznych informacji na temat treści, które mogą zaszkodzić fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich. Można to zapewnić np. przez wprowadzenie systemu oznaczeń treści określających charakter danych treści. Oznaczenia treści mogą mieć postać pisemną, graficzną lub dźwiękową.</p>	<p>Aby umożliwić odbiorcom, w tym rodzicom i małoletnim, podejmowanie świadomych wyborów treści do oglądania, należy zobowiązać dostawców usług audiowizualnych do zamieszczania dostatecznych informacji na temat treści, które mogą zaszkodzić fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich. Można to zapewnić np. przez wprowadzenie systemu oznaczeń treści określających charakter danych treści. Oznaczenia treści mogą mieć postać pisemną, graficzną i/lub dźwiękową.</p>

Uzasadnienie

Im więcej różnych środków stosować będzie dostawca audiowizualnych usług medialnych w celu oznaczenia treści, tym bardziej treść ta będzie widoczna i zauważalna, co pozwoli pewniej osiągnąć cel.

Poprawka 3

Motyw 17

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Przyjęta zasada, zgodnie z którą produkt nie powinien być nadmiernie eksponowany, okazała się trudna do stosowania w praktyce. Ogranicza ona również stopień korzystania z lokowania produktu, które z definicji wymaga pewnego poziomu wyeksponowania, aby móc wytworzyć wartość. Wymagania dotyczące audycji zawierających lokowanie produktu powinny zatem być ukierunkowane na jasne informowanie widzów o występowaniu lokowania produktu i ochronę niezależności redakcyjnej dostawców audiowizualnych usług medialnych.</p>	<p>Przyjęta zasada, zgodnie z którą produkt nie powinien być nadmiernie eksponowany, okazała się trudna do stosowania w praktyce. Ogranicza ona również stopień korzystania z lokowania produktu, które z definicji wymaga pewnego poziomu wyeksponowania, aby móc wytworzyć wartość. Wymagania dotyczące audycji zawierających lokowanie produktu powinny zatem być ukierunkowane na informowanie widzów w jasny i łatwo dostępny sposób o występowaniu lokowania produktu i ochronę niezależności redakcyjnej dostawców audiowizualnych usług medialnych.</p>

Uzasadnienie

Europejski Komitet Regionów uważa za istotne, by nie tylko treść informacji, ale również ich dostępność pozwalała jasno wskazać, że dany program zawiera lokowanie produktu.

Poprawka 4

Motyw 30

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<p><i>Jeśli chodzi o treści online, to od drugiej połowy lat 90. Unia Europejska powierza istotną rolę instrumentom niemającym charakteru prawnego (zob. zwłaszcza zalecenie Rady z dnia 24 września 1998 r. dotyczące ochrony małoletnich i poszanowania godności ludzkiej, jak również zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony małoletnich, godności ludzkiej oraz prawa do odpowiedzi w odniesieniu do konkurencyjności europejskiego przemysłu audiowizualnego oraz internetowych usług informacyjnych). Instrumenty te, zwłaszcza infolinie, systemy weryfikacji wieku, klasyfikacja treści oraz systemy kontroli rodzicielskiej, są równie skuteczne w regulowaniu treści publikowanych na platformach udostępniania plików wideo. Infolinie są ważnym i rozpowszechnionym środkiem ochrony małoletnich; mają za zadanie umożliwić złożenie skargi w sposób prosty i łatwo dostępny dla użytkownika i zadbać o to, by w przypadku naruszenia przepisów odpowiednie władze zostały poinformowane. Systemy weryfikacji wieku zapewniają odpowiedni poziom ochrony, zwłaszcza w przypadku gdy wiek użytkownika weryfikowany jest za pośrednictwem danych widniejących w dokumencie tożsamości dostępnym wyłącznie dorosłemu użytkownikowi, za pomocą wiarygodnego poświadczenia wieku przez osobę trzecią lub poprzez dane biometryczne. Klasyfikacja treści przez samych użytkowników (rodziców) lub przez jednostki certyfikujące na podstawie różnych kryteriów – występowania przemocy, seksu, gier hazardowych, wulgarnego języka itp. – pozwala klasyfikować treści znajdującą się na platformach udostępniania plików wideo na różne kategorie, co stanowi podstawę pozwalającą ograniczyć dostęp do tych treści. Systemy kontroli rodzicielskiej umożliwiają rodzicom ograniczenie dostępu swoich małoletnich dzieci do internetu dzięki wykazowi treści odpowiednich dla małoletnich lub filtrowaniu treści szkodliwych dla dzieci.</i></p>

Uzasadnienie

Nowy artykuł 28a dyrektywy zobowiązuje dostawców platform udostępniania plików wideo do stosowania odpowiednich środków w celu ochrony małoletnich i zakazania treści nawołujących do nienawiści. Do odpowiednich środków należy zaliczyć infolinie, systemy weryfikacji wieku, klasyfikację treści oraz systemy kontroli rodzicielskiej. Z uwagi na szybkie tempo zmian technicznych, treść takich środków nie może być przedmiotem szczegółowych norm prawnych. Niemniej byłoby użyteczne, gdyby motywy dyrektywy zawierały pewne wyjaśnienia dotyczące różnych środków w celu zapewnienia jednolitej interpretacji dyrektywy przez dostawców usług i odpowiednie organy regulacyjne.

Poprawka 5

Motyw 38

Tekst zaproponowany przez Komisję <i>Europejską</i>	Poprawka KR-u
<p>Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państw członkowskich do nakładania obowiązków mających zapewnić wyszukiwalność oraz dostępność treści istotnych dla ogółu społeczeństwa na potrzeby realizacji określonych celów w interesie ogólnym, takich jak pluralizm mediów, wolność słowa oraz różnorodność kulturowa. Takie obowiązki powinny być nakładane, tylko jeżeli są konieczne do zrealizowania celów w interesie ogólnym, jasno określonych przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii. W związku z tym państwa członkowskie powinny w szczególności zbadać potrzebę interwencji regulacyjnej poprzez porównanie jej ewentualnych wyników z wynikiem działania sił rynkowych. Jeżeli państwa członkowskie podejmują decyzję o wprowadzeniu przepisów dotyczących wyszukiwalności, powinny one nakładać jedynie proporcjonalne obowiązki na przedsiębiorstwa, w interesie uzasadnionym względami polityki publicznej.</p>	<p>Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państw członkowskich do nakładania obowiązków mających zapewnić wyszukiwalność oraz dostępność treści istotnych dla ogółu społeczeństwa na potrzeby realizacji określonych celów w interesie ogólnym, takich jak pluralizm mediów, wolność słowa oraz różnorodność kulturowa. Takie obowiązki powinny być nakładane, tylko jeżeli są konieczne do zrealizowania celów w interesie ogólnym, jasno określonych przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii. W związku z tym państwa członkowskie powinny w szczególności zbadać potrzebę interwencji regulacyjnej poprzez porównanie jej ewentualnych wyników z wynikiem działania sił rynkowych, braku przejrzystości struktury własnościowej mediów, koncentracji mediów i konfliktów interesu. Jeżeli państwa członkowskie podejmują decyzję o wprowadzeniu przepisów dotyczących wyszukiwalności, powinny one nakładać jedynie proporcjonalne obowiązki na przedsiębiorstwa, w interesie uzasadnionym względami polityki publicznej.</p>

Poprawka 6

Art. 1 ust. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>5) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>[...]</p> <p>d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„7. Państwa członkowskie wspierają systemy współregulacji i samoregulacji oparte na kodeksach postępowania przyjmowanych na szczeblu krajowym w dziedzinach, które podlegają koordynacji na podstawie niniejszej dyrektywy, w zakresie dozwolonym przez ich systemy prawne. Kodeksy te muszą być tak opracowane, aby były powszechnie akceptowane przez główne zainteresowane strony w zainteresowanych państwach członkowskich. W kodeksach postępowania wyraźnie i jednoznacznie określa się ich cele. Przewiduje się w nich regularne, przejrzyste i niezależne monitorowanie oraz ocenę realizacji przyjętych celów. Kodeksy zawierają zapisy umożliwiające skuteczne ich egzekwowanie, w tym, w stosownych przypadkach, skuteczne i proporcjonalne sankcje.</p> <p>Projekty unijnych kodeksów postępowania, o których mowa w art. 6a ust. 3, art. 9 ust. 2 i art. 9 ust. 4, oraz zmiany i uzupełnienia istniejących unijnych kodeksów postępowania są przedkładane Komisji przez sygnatariuszy tych kodeksów.</p> <p>Komisja może zwrócić się do ERGA o zaopiniowanie projektów, zmian lub uzupełnień kodeksów. W stosownych przypadkach Komisja może opublikować kodeksy.”;</p>	<p>5) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>[...]</p> <p>d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„7. Państwa członkowskie wspierają systemy współregulacji i samoregulacji oparte na kodeksach postępowania przyjmowanych na szczeblu krajowym w dziedzinach, które podlegają koordynacji na podstawie niniejszej dyrektywy, w zakresie dozwolonym przez ich systemy prawne. Kodeksy te muszą być tak opracowane, aby były powszechnie akceptowane przez główne zainteresowane strony w zainteresowanych państwach członkowskich. W kodeksach postępowania wyraźnie i jednoznacznie określa się ich cele. Przewiduje się w nich regularne, przejrzyste i niezależne monitorowanie oraz ocenę realizacji przyjętych celów. Kodeksy zawierają zapisy umożliwiające skuteczne ich egzekwowanie, w tym, w stosownych przypadkach, skuteczne i proporcjonalne sankcje.</p> <p>Projekty unijnych kodeksów postępowania, o których mowa w art. 6a ust. 3, art. 9 ust. 2 i art. 9 ust. 4, oraz zmiany i uzupełnienia istniejących unijnych kodeksów postępowania są przedkładane Komisji przez sygnatariuszy tych kodeksów.</p> <p>Komisja zwraca się do ERGA o zaopiniowanie projektów, zmian lub uzupełnień kodeksów. Komisja publikuje kodeksy.”;</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 7

Art. 1 ust. 7

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<p>W art. 5 dodaje się lit. e) w brzmieniu:</p> <p>„e) tożsamości rzeczywistych beneficjentów przedsiębiorstw dostarczających usługi medialne, zgodnie z art. 3 ust. 6 dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu.”</p>

Uzasadnienie

Z punktu widzenia wdrożenia dyrektywy kluczowe znaczenie ma dysponowanie informacjami na temat osób fizycznych lub prawnych mających decydujący wpływ na funkcjonowanie świadczenia usług oraz na decyzje dostawcy audiowizualnych usług medialnych, wynikający z prawa własności, prawa głosu lub innych praw posiadanych na mocy porozumienia. Poprawka, mająca na celu umożliwienie identyfikacji tych osób i podmiotów, nawiązuje do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. Przejrzystość w dziedzinie własności przedsiębiorstw świadczących usługi medialne jest również nieodłącznym warunkiem egzekwowania wolności mediów.

Poprawka 8

Art. 1 ust. 10

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
10) skreśla się art. 7;	

Uzasadnienie

Art. 7 usuwa się z dyrektywy w związku z tym, że we wniosku dotyczącym europejskiego aktu w sprawie dostępności ustanawia się surowsze wspólne wymogi dotyczące dostępności, obowiązujące dostawców usług medialnych. Jednak wspomniany europejski akt w sprawie dostępności nie został jeszcze przyjęty, dlatego nie należy dopuścić do sytuacji, w której dyrektywa nie zawierałaby już odniesienia do dostępności, podczas gdy nowy europejski akt w sprawie dostępności nie byłby jeszcze przyjęty (lub transponowany na poziomie państw członkowskich). Dopóki europejski akt w sprawie dostępności nie zostanie transponowany do prawodawstwa wszystkich państw członkowskich, Europejski Komitet Regionów nie popiera usunięcia art. 7.

Poprawka 9

Art. 1 ust. 11

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>11) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>11) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 1 lit. e) otrzymuje brzmienie: „Handlowe przekazy audiowizualne na temat napojów alkoholowych nie są kierowane specjalnie do małoletnich, unika się ich prezentowania małoletnim i nie zachęcają do nieumiarowanego spożycia takich napojów.”;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>„2. Państwa członkowskie i Komisja wspierają opracowywanie samoregulacyjnych i współregulacyjnych kodeksów postępowania dotyczących niestosownych handlowych przekazów audiowizualnych towarzyszących audycjom, których znaczną część widzów stanowią dzieci, lub będących elementem tych audycji i stanowiących reklamę artykułów żywnościowych lub napojów, które zawierają składniki odżywcze oraz substancje wywierające określone skutki żywieniowe lub fizjologiczne i niezalecane w nadmiernych ilościach w codziennej diecie, zwłaszcza takie jak tłuszcze, kwasy tłuszczowe trans, sól/sód i cukry.</p> <p>Kodeksy te powinny być stosowane w celu skutecznego ograniczenia kontaktu dzieci i małoletnich z handlowymi przekazami audiowizualnymi dotyczącymi żywności i napojów, które posiadają dużą zawartość soli, cukru lub tłuszczu lub są w inny sposób niezgodne z krajowymi lub międzynarodowymi wytycznymi dotyczącymi żywienia. W kodeksach tych należy określić, że handlowe przekazy audiowizualne nie mogą podkreślać pozytywnych cech tego rodzaju żywności i napojów w odniesieniu do ich wartości odżywczych.</p> <p>Komisja i ERGA wspierają wymianę najlepszych praktyk w zakresie systemów samoregulacji i współregulacji w całej Unii. W stosownych przypadkach Komisja wspomaga opracowywanie unijnych kodeksów postępowania.”;</p> <p>b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:</p> <p>„3. Państwa członkowskie i Komisja wspierają opracowywanie samoregulacyjnych i współregulacyjnych kodeksów postępowania dotyczących niestosownych handlowych przekazów audiowizualnych w odniesieniu do napojów alkoholowych. Kodeksy te powinny być stosowane w celu skutecznego ograniczania kontaktu małoletnich z handlowymi przekazami audiowizualnymi dotyczącymi napojów alkoholowych.</p> <p>4. Komisja i ERGA wspierają wymianę najlepszych praktyk w zakresie systemów samoregulacji i współregulacji w całej Unii. W stosownych przypadkach Komisja wspomaga opracowywanie unijnych kodeksów postępowania.”;</p>	<p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Państwa członkowskie i Komisja wspierają opracowywanie samoregulacyjnych i współregulacyjnych kodeksów postępowania dotyczących niestosownych handlowych przekazów audiowizualnych towarzyszących audycjom, których znaczną część widzów stanowią dzieci, będących elementem tych audycji lub występujących bezpośrednio przed nimi lub bezpośrednio po nich i stanowiących reklamę artykułów żywnościowych lub napojów, które zawierają składniki odżywcze oraz substancje wywierające określone skutki żywieniowe lub fizjologiczne i niezalecane w nadmiernych ilościach w codziennej diecie, zwłaszcza takie jak tłuszcze, kwasy tłuszczowe trans, sól/sód i cukry.</p> <p>Kodeksy te powinny być stosowane w celu skutecznego ograniczenia kontaktu dzieci i małoletnich z handlowymi przekazami audiowizualnymi dotyczącymi żywności i napojów, które posiadają dużą zawartość soli, cukru lub tłuszczu lub są w inny sposób niezgodne z krajowymi lub międzynarodowymi wytycznymi dotyczącymi żywienia. W kodeksach tych należy określić, że handlowe przekazy audiowizualne nie mogą podkreślać pozytywnych cech tego rodzaju żywności i napojów w odniesieniu do ich wartości odżywczych.</p> <p>Komisja i ERGA wspierają wymianę najlepszych praktyk w zakresie systemów samoregulacji i współregulacji w całej Unii. W stosownych przypadkach Komisja wspomaga opracowywanie unijnych kodeksów postępowania.”;</p> <p>c) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:</p> <p>„3. Państwa członkowskie i Komisja wspierają opracowywanie samoregulacyjnych i współregulacyjnych kodeksów postępowania dotyczących niestosownych handlowych przekazów audiowizualnych w odniesieniu do napojów alkoholowych. Kodeksy te powinny być stosowane w celu skutecznego ograniczania kontaktu małoletnich z handlowymi przekazami audiowizualnymi dotyczącymi napojów alkoholowych.</p> <p>4. Komisja i ERGA wspierają wymianę najlepszych praktyk w zakresie systemów samoregulacji i współregulacji w całej Unii. W stosownych przypadkach Komisja wspomaga opracowywanie unijnych kodeksów postępowania.”;</p>

Uzasadnienie

Rozszerzenie zakresu ochrony małoletnich.

Poprawka 10

Art. 1 ust. 15

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>15) art. 13 otrzymuje brzmienie:</p> <p style="text-align: center;">„Artykuł 13</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy audiowizualnych usług medialnych na żądanie podlegający ich jurysdykcji zapewniali co najmniej 20 % udział utworów europejskich w ich katalogu i wyeksponowanie tych utworów.</p> <p>[...]</p> <p>5. Państwa członkowskie odstępują od wymogów określonych w ust. 1 i 2 w przypadku dostawców o niskich obrotach i małej liczbie odbiorców, a także w przypadku małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw. Państwa członkowskie mogą także odstąpić od tych wymagań w przypadkach, gdy byłyby one niewykonalne lub nieuzasadnione ze względu na charakter bądź temat audiowizualnych usług medialnych na żądanie.”;</p>	<p>15) art. 13 otrzymuje brzmienie:</p> <p style="text-align: center;">„Artykuł 13</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy audiowizualnych usług medialnych na żądanie podlegający ich jurysdykcji zapewniali, by czas trwania utworów europejskich w ich katalogu stanowił co najmniej 20 % całkowitego czasu trwania oferowanych przez nich programów i by utwory te były wyeksponowane poprzez zapewnienie, by zajmowały dobre miejsce w tym katalogu i łatwo było je w nim wyszukać.</p> <p>[...]</p> <p>5. Państwa członkowskie odstępują od wymogów określonych w ust. 1 i 2 w przypadku dostawców, w tym także władz lokalnych będących właścicielami mediów audiowizualnych, o niskich obrotach i małej liczbie odbiorców, jeśli dostawcy ci są dostawcami lokalnymi lub regionalnymi, a także w przypadku małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw. Państwa członkowskie mogą także odstąpić od tych wymagań w przypadkach, gdy byłyby one niewykonalne lub nieuzasadnione ze względu na charakter bądź temat audiowizualnych usług medialnych na żądanie.”;</p>

Uzasadnienie

Dodanie tekstu w ust. 1 ma na celu doprecyzowanie przepisów.

Jeśli chodzi o dodatkowy tekst w ust. 5, należy zauważyć, że w niektórych państwach członkowskich np. lokalne stacje telewizyjne nie są zaliczane do małych przedsiębiorstw czy też mikroprzedsiębiorstw, ponieważ stanowią własność gminy. Mogą one w związku z tym być uznawane za przedsiębiorstwa średnie lub duże i trzeba je odróżnić od innych elementów wyliczenia.

Poprawka 11

Art. 1 ust. 16

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>16) art. 20 ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Emisja filmów wyprodukowanych dla telewizji (z wyłączeniem serii, seriali i filmów dokumentalnych), utworów kinematograficznych i audycji informacyjnych może zostać przerwana reklamą telewizyjną lub telesprzedażą tylko jeden raz w ciągu każdego przewidzianego w układzie audycji okresu nie krótszego niż 20 minut.”;</p>	<p>16) art. 20 ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Emisja filmów wyprodukowanych dla telewizji (z wyłączeniem serii, seriali i filmów dokumentalnych), utworów kinematograficznych i audycji informacyjnych może zostać przerwana reklamą telewizyjną lub telesprzedażą tylko jeden raz w ciągu każdego przewidzianego w układzie audycji okresu nie krótszego niż 30 minut.”;</p>

Uzasadnienie

Jeśli chodzi o emisję filmów wyprodukowanych dla telewizji (z wyłączeniem serii, seriali i filmów dokumentalnych), utworów kinematograficznych i audycji informacyjnych, tekst dyrektywy przewiduje obecnie możliwość przerwania programu reklamą telewizyjną lub telesprzedażą jeden raz w ciągu każdego przewidzianego w układzie audycji okresu nie krótszego niż 30 minut. Europejski Komitet Regionów proponuje jednak nie zmniejszać poprzedniego ograniczenia wynoszącego 30 minut, jako że przerywanie programu znacznie ogranicza możliwość pełnego cieszenia się utworem kinematograficznym, a ponadto negatywnie wpływa na doświadczenie widzów.

Poprawka 12

Art. 1 ust. 17

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<p>17) art. 22 otrzymuje brzmienie:</p> <p style="text-align: center;">Artykuł 22</p> <p>Telewizyjna reklama i teledruk napojów alkoholowych muszą odpowiadać następującym kryteriom:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) <i>nie mogą być specjalnie skierowane do małoletnich, unika się ich prezentowania małoletnim, w szczególności nie mogą przedstawiać małoletnich spożywających napoje alkoholowe;</i> b) <i>nie mogą być nadawane w trakcie programu odnoszącego się do wydarzeń sportowych, bezpośrednio przed nim lub bezpośrednio po nim; przepis ten staje się skuteczny w terminie pięciu (5) lat po wejściu w życie niniejszej dyrektywy;</i> c) <i>nie mogą łączyć spożywania alkoholu ze zwiększoną wydolnością fizyczną bądź kierowaniem pojazdami;</i> d) <i>nie mogą tworzyć wrażenia, iż alkohol ma pozytywny wpływ na sukces społeczny bądź seksualny;</i> e) <i>nie mogą zawierać stwierdzeń, iż alkohol posiada właściwości lecznicze, jest środkiem stymulującym, uspokajającym lub sposobem rozwiązywania konfliktów osobistych;</i> f) <i>nie mogą zachęcać do spożywania alkoholu bądź przedstawiać abstynencji lub umiarkowanego spożycia w sposób negatywny;</i> g) <i>nie mogą podkreślać wysokiej zawartości alkoholu w napojach alkoholowych jako cechy wpływającej pozytywnie na jakość napoju.</i>

Uzasadnienie

Dowody naukowe wskazują na związek między narażeniem na reklamy alkoholu oraz wzrostem spożycia alkoholu wśród młodzieży. Wydarzenia sportowe powinny być traktowane jako programy skierowane do dzieci. Zatem reklamy alkoholu muszą zostać zakazane, jednak z uwzględnieniem trwających krótko- i średnioterminowych umów sponsorskich.

Poprawka 13

Art. 1 ust. 19

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>19) dodaje się rozdział IXa w brzmieniu:</p> <p>„ROZDZIAŁ IXa</p> <p>PRZEPIS MAJĄCY ZASTOSOWANIE DO USŁUG PLATFORM UDOSTĘPNIANIA PLIKÓW WIDEO</p> <p style="text-align: center;">Artykuł 28a</p> <p>1. [...]</p> <p>7. Komisja i ERGA zachęcają dostawców platform udostępniania plików wideo do wymiany najlepszych praktyk w zakresie systemów współregulacji w całej Unii. W stosownych przypadkach Komisja wspomaga opracowywanie unijnych kodeksów postępowania.</p> <p>[...]</p>	<p>19) dodaje się rozdział IXa w brzmieniu:</p> <p>„ROZDZIAŁ IXa</p> <p>PRZEPIS MAJĄCY ZASTOSOWANIE DO USŁUG PLATFORM UDOSTĘPNIANIA PLIKÓW WIDEO</p> <p style="text-align: center;">Artykuł 28a</p> <p>1. [...]</p> <p>7. Komisja i ERGA zachęcają dostawców platform udostępniania plików wideo do wymiany najlepszych praktyk w zakresie systemów współregulacji w całej Unii. Komisja wspomaga opracowywanie unijnych kodeksów postępowania, zwłaszcza poprzez opracowywanie i publikowanie modeli kodeksów.</p> <p>[...]</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 14

Art. 1 ust. 21

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>21) art. 30 otrzymuje brzmienie:</p> <p style="text-align: center;">„Artykuł 30</p> <p>1. [...]</p> <p>6. Państwa członkowskie zapewniają, by niezależny krajowy organ regulacyjny dysponował oddzielnym rocznym budżetem. Budżet ten jest podawany do wiadomości publicznej. Państwa członkowskie zapewniają ponadto, by krajowe organy regulacyjne posiadały wystarczające zasoby finansowe i ludzkie, tak by były w stanie wykonywać powierzone im zadania i aktywnie uczestniczyć w pracach ERGA oraz wносить do nich wkład.</p> <p>7. Państwa członkowskie zapewniają istnienie na poziomie krajowym skutecznych mechanizmów zapewniających każdemu użytkownikowi lub dostawcy usług medialnych lub dostawcy platformy udostępniania plików wideo, którego dotyczy dana decyzja krajowego organu regulacyjnego, prawo do wniesienia odwołania od tej decyzji do organu odwoławczego. Organ odwoławczy jest niezależny od stron postępowania w sprawie odwołania.</p>	<p>21) art. 30 otrzymuje brzmienie:</p> <p style="text-align: center;">„Artykuł 30</p> <p>1. [...]</p> <p>6. Państwa członkowskie zapewniają, by niezależny krajowy organ regulacyjny dysponował oddzielnym rocznym budżetem. Budżet ten jest wystarczająco szczegółowy i podawany do wiadomości publicznej. Państwa członkowskie zapewniają ponadto, by krajowe organy regulacyjne posiadały wystarczające zasoby finansowe i ludzkie, tak by były w stanie wykonywać powierzone im zadania i aktywnie uczestniczyć w pracach ERGA oraz wносить do nich wkład.</p> <p>7. Państwa członkowskie zapewniają istnienie na poziomie krajowym skutecznych mechanizmów zapewniających każdemu użytkownikowi lub dostawcy usług medialnych lub dostawcy platformy udostępniania plików wideo, którego dotyczy dana decyzja krajowego organu regulacyjnego, prawo do wniesienia odwołania od tej decyzji do organu odwoławczego. Organ odwoławczy jest niezależny od stron postępowania w sprawie odwołania.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Organ ten, który powinien być sądem, musi dysponować odpowiednią wiedzą specjalistyczną pozwalającą mu na skuteczne wypełnianie swoich funkcji. Państwa członkowskie zapewniają, by aspekty merytoryczne każdej sprawy zostały właściwie rozpatrzone, oraz by dostępne były skuteczne środki odwoławcze.</p> <p>Do czasu rozpatrzenia odwołania decyzja krajowego organu regulacyjnego pozostaje w mocy, chyba że zgodnie z prawem krajowym stosowane są środki przejściowe.”;</p>	<p>Organ ten, który powinien być sądem, musi dysponować odpowiednią wiedzą specjalistyczną pozwalającą mu na skuteczne wypełnianie swoich funkcji. Państwa członkowskie zapewniają, by aspekty merytoryczne każdej sprawy zostały właściwie rozpatrzone, oraz by dostępne były skuteczne środki odwoławcze.</p> <p>Do czasu rozpatrzenia odwołania decyzja krajowego organu regulacyjnego pozostaje w mocy, chyba że zgodnie z prawem krajowym stosowane są środki przejściowe.</p> <p>8. Wdrożenie niezależności krajowych organów regulacyjnych, zwłaszcza w odniesieniu do pierwszego zdania ustępu 2, na wniosek Komisji jest poddawane nadzorowi i ocenie przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady WE nr 169/2007 z 15 lutego 2007 r. W ramach tej oceny, która odbywa się co dwa lata, analizowane jest metody funkcjonowania i działania krajowych organów regulacyjnych przy współpracy możliwie jak najszerszego zakresu zainteresowanych stron. Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej określa kryteria, które stanowią podstawę oceny, po przeprowadzeniu konsultacji publicznych. Wyniki oceny są podane do wiadomości publicznej.”;</p>

Uzasadnienie

Ustęp 6: Budżety podane do wiadomości publicznej muszą zawierać dane wystarczająco kompletne i szczegółowe, aby prawidłowo odzwierciedlały dochody i wydatki niezależnego krajowego organu regulacyjnego. Wystarczająco szczegółowy budżet może zagwarantować, że krajowy organ regulacyjny będzie spełniał wymagania przejrzystości.

Nowy ustęp 8: zapisy artykułu 30 dotyczące organizacji i finansowania krajowych organów regulacyjnych stanowią istotne gwarancje ich niezależności. Jednak spełnienie kryteriów określonych w pierwszym zdaniu art. 30 ust. 2 powiązane jest wyłącznie z rzeczywistymi działaniami i decyzjami oraz z przejrzystym funkcjonowaniem organów regulacyjnych. W tym kontekście niezbędne jest ustanowienie na szczeblu Unii systemu nadzoru, w którym ocenie poddany byłby nie tylko sposób funkcjonowania organów regulacyjnych i ramy legislacyjne, które mają do nich zastosowanie, lecz również ich działania, a oceny te byłyby udostępniane opinii publicznej. Oceny stanowiłyby źródło obiektywnych, porównywalnych danych dotyczących tego, w jakim stopniu różne przepisy w państwach członkowskich gwarantują poziom niezależności niezbędny do zapewnienia pluralizmu mediów, różnorodności kulturowej, ochrony konsumentów, rynku wewnętrznego i wspierania uczciwej konkurencji, o których jest mowa w ust. 2.

Natura i rozmiary oceny wymagają, by przy jej sporządzaniu została uwzględniona wiedza, doświadczenia i poglądy jak najszerszego grona organów publicznych, podmiotów na rynku mediów, podmiotów społeczeństwa obywatelskiego i środowiska akademickiego.

Wyniki tego nadzoru nie będą miały bezpośrednich skutków prawnych. Jednakże wyniki oceny mogłyby dostarczyć Komisji informacji, które mogą ujawnić ewentualne luki w transpozycji art. 30, jak również stanowić podstawę do postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

Poprawka 15

Art. 1 ust. 22

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>22) dodaje się art. 30a w brzmieniu:</p> <p style="text-align: center;"><i>„Artykuł 30a</i></p> <p>1. Niniejszym ustanawia się Europejską Grupę Regulatorów Audiowizualnych Usług Medialnych (ERGA).</p> <p>2. Składa się ona z krajowych niezależnych organów regulacyjnych w dziedzinie audiowizualnych usług medialnych. Są one reprezentowane przez osoby stojące na czele lub wyznaczonych przedstawicieli wysokiego szczebla krajowego organu regulacyjnego, którego głównym zadaniem jest nadzorowanie audiowizualnych usług medialnych, lub w przypadku braku takiego krajowego organu regulacyjnego, przez innych przedstawicieli wybranych zgodnie z obowiązującą procedurą. W posiedzeniach grupy uczestniczy przedstawiciel Komisji.</p> <p>3. Zadania ERGA są następujące:</p> <p>a) doradzanie i wspieranie Komisji w jej pracach w celu zapewnienie spójnego wdrożenia we wszystkich państwach członkowskich ram regulacyjnych w zakresie audiowizualnych usług medialnych;</p> <p>b) doradzanie i wspieranie Komisji we wszelkich kwestiach związanych z audiowizualnymi usługami medialnymi mieszczących się w zakresie kompetencji Komisji. W uzasadnionych przypadkach, aby doradzić Komisji w określonych kwestiach, grupa może zasięgać opinii uczestników rynku, konsumentów i użytkowników końcowych w celu zebrania niezbędnych informacji;</p> <p>c) zapewnienie wymiany doświadczeń i dobrych praktyk dotyczących stosowania ram regulacyjnych w zakresie audiowizualnych usług medialnych;</p> <p>d) współpraca i zapewnienie swoim członkom informacji niezbędnych do stosowania przepisów niniejszej dyrektywy, w szczególności jej art. 3 i 4;</p> <p>e) wydawanie opinii, na wniosek Komisji, w kwestiach przewidzianych w art. 2 ust. 5b, art. 6a ust. 3, art. 9 ust. 2, art. 9 ust. 4 oraz w każdej kwestii dotyczącej audiowizualnych usług medialnych, w szczególności w kwestii ochrony małoletnich i nawoływania do nienawiści.</p>	<p>22) dodaje się art. 30a w brzmieniu:</p> <p style="text-align: center;"><i>„Artykuł 30a</i></p> <p>1. Niniejszym ustanawia się Europejską Grupę Regulatorów Audiowizualnych Usług Medialnych (ERGA).</p> <p>2. Składa się ona z krajowych niezależnych organów regulacyjnych w dziedzinie audiowizualnych usług medialnych. Są one reprezentowane przez osoby stojące na czele lub wyznaczonych przedstawicieli wysokiego szczebla krajowego organu regulacyjnego, którego głównym zadaniem jest nadzorowanie audiowizualnych usług medialnych, lub w przypadku braku takiego krajowego organu regulacyjnego, przez innych przedstawicieli wybranych zgodnie z obowiązującą procedurą. W posiedzeniach grupy uczestniczy przedstawiciel Komisji.</p> <p>3. Zadania ERGA są następujące:</p> <p>a) doradzanie i wspieranie Komisji w jej pracach w celu zapewnienie spójnego wdrożenia we wszystkich państwach członkowskich ram regulacyjnych w zakresie audiowizualnych usług medialnych;</p> <p>b) doradzanie i wspieranie Komisji we wszelkich kwestiach związanych z audiowizualnymi usługami medialnymi mieszczących się w zakresie kompetencji Komisji. W uzasadnionych przypadkach, aby doradzić Komisji w określonych kwestiach, grupa może zasięgać opinii uczestników rynku, konsumentów i użytkowników końcowych w celu zebrania niezbędnych informacji;</p> <p>c) zapewnienie wymiany doświadczeń i dobrych praktyk dotyczących stosowania ram regulacyjnych w zakresie audiowizualnych usług medialnych;</p> <p>d) współpraca i zapewnienie swoim członkom informacji niezbędnych do stosowania przepisów niniejszej dyrektywy, w szczególności jej art. 3 i 4;</p> <p>e) wydawanie opinii, na wniosek Komisji, w kwestiach przewidzianych w art. 2 ust. 5b, art. 6a ust. 3, art. 9 ust. 2, art. 9 ust. 4 oraz w każdej kwestii dotyczącej audiowizualnych usług medialnych, w szczególności w kwestii ochrony małoletnich i nawoływania do nienawiści.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia, w drodze aktu wykonawczego, regulaminu wewnętrznego ERGA.”;</p>	<p>f) <i>zapewnienie wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk w obszarze rozwijania umiejętności korzystania z mediów, zwłaszcza jeśli chodzi o działania dotyczące wspierania, badań, podnoszenia świadomości, koordynacji i oceny niezależnych krajowych organów regulacyjnych, jak również o formy współpracy między krajowymi organami regulacyjnymi, dostawcami usług medialnych i instytucjami oświatowymi.</i></p> <p>4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia, w drodze aktu wykonawczego, regulaminu wewnętrznego ERGA.”;</p>

Uzasadnienie

Ustalenie celu rozwijania umiejętności korzystania z mediów jest niezbędne do osiągnięcia celów regulacyjnych dyrektywy, czyli ustanowienia regulacji, które są w stanie odpowiedzieć na wyzwania systemu mediów cyfrowych. Różne państwa członkowskie osiągnęły znaczące postępy w zakresie rozwijania umiejętności korzystania z mediów. Rozpowszechnianie tych wyników stanowi skuteczną promocję rozwoju zastosowanych narzędzi i metod, jak również sprzyja opracowywaniu rozwiązań na szczeblu europejskim.

W kilku państwach członkowskich organy regulacyjne ds. mediów odgrywają istotną rolę w rozwijaniu umiejętności korzystania z mediów. Uczestniczą w badaniach, które stanowią podstawę tego rozwoju, wspierają finansowo programy mające na celu podniesienie umiejętności korzystania z mediów, poprzez kampanie informacyjne przyczyniają się do wzrostu poziomu tych umiejętności itd. Ponadto mogą pełnić ważną rolę w koordynacji odpowiednich podmiotów i sektorów, jak również w mierzeniu i ocenie uzyskanych wyników. Wymiana doświadczeń i najlepszych praktyk może zwiększyć dojrzałość i skuteczność działania organów regulacyjnych w zakresie rozwijania umiejętności korzystania z mediów.

Rozwijanie tych umiejętności wchodzi we wspólny zakres odpowiedzialności niezależnych krajowych organów regulacyjnych, dostawców usług medialnych i instytucji oświatowych. Dyrektywa musi promować taką współpracę, jednak bez przekraczania kompetencji regulacyjnych.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Uwagi ogólne

1. Z zadowoleniem przyjmuje przegląd dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych oraz fakt, że Komisja Europejska za interesujące uznała kilka propozycji przedstawionych przez Komitet Regionów w przyjętej w 2015 r. opinii w tej sprawie.

2. Pozytywnie odnosi się do zmian dotyczących odstępstw od zasady kraju pochodzenia, które pozwalają uwzględnić interesy kraju przeznaczenia w ramach jaśniejszych i prostszych procedur.

3. Niemniej ubolewa, że nowa dyrektywa nie uwzględnia wymiaru regionalnego w sposób zalecany wcześniej przez Komitet. Przyczyniłoby się to do uwypuklenia europejskich tożsamości kulturowych, koprodukcji transgranicznych w UE i kreatywnych innowacji lokalnych.

4. Zwraca uwagę na konieczność włączenia władz lokalnych i regionalnych w proces wdrażania dyrektywy, gdyż władze te odgrywają niezwykle ważną rolę w obszarze audiowizualnych usług medialnych. W kilku państwach członkowskich są one właścicielami przedsiębiorstw medialnych, toteż nie można ich zakwalifikować do kategorii mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw.

5. Przypomina, że niezależność krajowych organów regulacyjnych zarówno od władz publicznych, jak i podmiotów audiowizualnych i partii politycznych stanowi fundamentalny aspekt europejskich uregulowań dotyczących mediów audiowizualnych. Każde państwo członkowskie musi za wszelką cenę zapewnić tę niezależność, gdyż jest to podstawowa gwarancja zróżnicowania informacji oraz pluralizmu mediów na poziomie europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym.

6. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zmieniona dyrektywa rozszerza zakres zastosowania na usługi platform udostępniania plików wideo, które odgrywają coraz ważniejszą rolę wśród dostawców audiowizualnych usług medialnych.
7. Z niepokojem odnotowuje, że zaproponowane przepisy dotyczące jurysdykcji, której podlegają platformy udostępniania plików wideo, nie wyjaśniają sytuacji, w której dostawca nie jest zainteresowany posiadaniem siedziby w UE, ale świadczy usługi dostępne dla obywateli europejskich.
8. Odnotowuje, że obecnie odsprzedaż treści bez własnej infrastruktury (usługi OTT), stanowiąca coraz większy segment rynku audiowizualnych usług medialnych, ma miejsce w niejasnych warunkach prawnych. Zachęca Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na wyjaśnienie sytuacji prawnej tej praktyki w przyszłych uregulowaniach dotyczących mediów i komunikacji, a zwłaszcza podczas przeglądu przepisów dotyczących komunikacji elektronicznej.
9. Pragnie powtórnie zwrócić uwagę Komisji na mniejszości językowe i kulturowe, które napotykają trudności w dostępie do audiowizualnych usług medialnych w swoim języku.
10. Jest zdania, że w kontekście różnych procedur ERGA należy uwzględnić wymiar regionalny niektórych kwestii regulacyjnych i odzwierciedlić zasady terytorialne.

Ochrona nieletnich

11. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zmieniona dyrektywa wzmacnia i harmonizuje kwestię ochrony nieletnich, zgodnie z wcześniejszymi zaleceniami Komitetu. Ponownie apeluje o wprowadzenie zachęt do przygotowywania treści skierowanych i dostosowanych specjalnie do dzieci, a także o promowanie partnerstw między operatorami mediów audiowizualnych a sektorem kształcenia w środowisku cyfrowym.

Umiejętność korzystania z mediów

12. Przypomina o znaczeniu szerszego propagowania umiejętności korzystania z mediów, zwłaszcza nowych mediów.
13. Zaznacza, że trzeba poświęcić więcej środków na rozwój umiejętności korzystania z mediów, tak aby oferta audiowizualnych usług medialnych była zróżnicowana i odzwierciedlała struktury i specyfikę regionów w wymiarze gospodarczym, handlowym i kulturowym.

Wolność i pluralizm mediów

14. Jest zaniepokojony faktem, że w proponowanym rozporządzeniu nie porusza się kwestii przejrzystości struktury własnościowej mediów, koncentracji mediów i konfliktów interesów, co łącznie wywiera duży wpływ na pluralizm i wolność mediów.

Ochrona konsumentów

15. Wyraża zadowolenie, że zmiana dyrektywy obejmuje złagodzenie przepisów dotyczących czasu reklamowego, a zwłaszcza że rozciąga zakres stosowania uregulowań na audiowizualne usługi medialne na żądanie.

Promowanie utworów europejskich

16. Popiera fakt, że mikroprzedsiębiorstwa i małe przedsiębiorstwa nie będą zobligowane do wnoszenia wkładu finansowego w produkcję utworów europejskich. Zwraca jednak uwagę Komisji, że do tej kategorii nie wlicza się wiele stacji lokalnych i regionalnych nadających programy na własnych stronach internetowych w formie audiowizualnych usług medialnych na żądanie.

17. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w wypadku usług na żądanie zmieniona dyrektywa gwarantuje utworom europejskim równe warunki. Utwory te powinny stanowić co najmniej 20 % oferty dostawców usług.

18. Podkreśla jednak, że w wypadku usług na żądanie nałożony na dostawców usług wymóg 20 % nie wystarczy. Trzeba zadbać również o to, by użytkownicy mogli łatwo znaleźć te utwory i mieli do nich dostęp.

Pomocniczość i proporcjonalność

19. Podkreśla, że chociaż wniosek wydaje się zgodny z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, trzeba utrzymać podejście zakładające minimalną harmonizację i mechanizmy współpracy, w związku z czym proponowane przepisy dotyczące krajowych organów regulacyjnych muszą pozostawiać wystarczające pole manewru do podejmowania decyzji na szczeblu krajowym i niższym niż krajowy.

Bruksela, dnia 7 grudnia 2016 r.

Markku MARKKULA

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*
